

Интересенъ опитъ. Вземете 2 дълбоки чинии, турнете едната на масата и малко надъ нея дръжте съ дъясната си ржка единъ часовникъ. Изправете се и съ лъвата си ржка вземете другата чиния и я дръжте срещу ухото си, но малко наведена срещу другата чиния. Тогава ще чуете цъкането на часовника толкова добре, като че ли държите часовника до ухото си. За да успѣе опита, се изисква малко упражнение, да настаните добре чинията и часовника. При този опитъ човѣкъ може да се измами дотолкова, щото да помисли, че часовникътъ се намира въ лъвата му ржка.

Училище за птици. Въ Парижъ имало училище, въ което разни хора давали своите папагали, за да се научатъ да изговарятъ думи и изречения, то се знае, безъ да разбиратъ какво приказватъ.

Това се постигало съ грамофонъ; предъ него се поставяли папагалите и той повтарялъ по стотини пъти едно и сѫщо нѣщо, което човѣшкото гърло не би издържало. Отначало папагалите се плащели отъ грамофона, но отпосле свиквали и като че ли слушали съ внимание. По такъвъ начинъ заучвали да произнасятъ доста дълги изречения.

Изнамѣрвачъ на велосипеда е великиятъ английски ученъ Нютонъ.

Плачать ли животнитъ. За човѣка казваме, че плаче, когато пролива сълзи. Не текатъ ли сълзи, той може да страда, но не плаче. Знае се, че жената по-лесно и по-често плаче, отколкото мѫжа. Въ старо време хората като че ли не сѫ плакали. Напр. за героите на троянската война не се казва, че сѫ проливали сълзи, дори и когато сѫ изгубвали най-обичните си близки.

Животните понѣкога проливатъ сълзи, но не за да облекчатъ страданията си, а сълзите изтичатъ, само за да изчистятъ очите отъ нѣкакви частици, които сѫ попаднали въ тѣхъ. Приказките за крокодилите, че тѣ като видятъ човѣка, по-напредъ проливатъ сълзи, а после го изядатъ, е измислица. Отъ тази приказка е останало изречението: „плаче съ крокодилски сълзи“, когато искашъ да кажашъ за нѣкого, че не е искренъ въ тѣгата си.